

2.)

ELŐTERJESZTÉS
Gárdony Város Önkormányzat Képviselő-testületének
2023. szeptember 06-án tartandó ülésére
„Javaslat utca elnevezésére” tárgyában

Tisztelt Képviselő-testület!

Az Akrasz-Osi Kft. ügyvezetője megkereste önkormányzatunkat a gárdonyi 3655/31 hrsz-ú közterület (utca) elnevezésére vonatkozóan, mivel az utcaelnevezés önkormányzati feladat, képviselő-testületi hatáskör.

A tulajdoni lap alapján ez a közút Gárdony Város Önkormányzat tulajdonát képezi.

A 3655/31 hrsz-ú közútnak a „Csoóri Sándor utca” elnevezést javaslom.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testület, hozzon döntést a közút elnevezésére vonatkozóan.

Határozati javaslat:

Gárdony Város Önkormányzat Képviselő-testülete a gárdonyi 3655/31 hrsz-ú közútnak a **CSOÓRI SÁNDOR UTCA** elnevezést adja.

Felkéri a jegyzőt, hogy gondoskodjon az utcanév változásnak a Földhivatalnál, a Címnyilvántartásban történő átvezettetéséről és a különböző szervek – posta, rendőrség, E.ON, Vízmű – tájékoztatásáról, valamint az utcanévtábla elkészíttetéséről és kihelyezéséről.

Határidő: folyamatos

Felelős: Jankovics Zoltánné jegyző

Gárdony, 2023. szeptember 6.

Tóth István
polgármester

Szabó Bettina

Készítette: Szabó Bettina humánpolitikai referens

Csoóri Sándor 1930. február 3-án született a Székesfehérvár közeli Zámolyon. Szülei néhány holdas, szegény parasztemberek voltak.

Az elemi és polgári iskolai tanulmányait szülőfalujában végezte. 1942-ben a Pápai Református Kollégiumban tanult tovább.

Pápán az érettségi bizonyítványt 1950-ben kapta meg. Az 1951-52-es tanévet a fővárosban, az Egyetemi Orosz Intézet történelem-marxizmus-műfordítás szakán kezdte el.

Pesti évei után visszakerült Zámolyra.

Miközben tehetségesnek tartott kezdőként ösztöndíjat kapott az államtól, apjától mindent elvettek. A parasztcsalád fia az ösztöndíjából vett kenyeret a boltban. A tragikus valóság azonban jobban megrázta benne az embert, mint a költőt. Közvetlenül Nagy Imre 1953 júliusi fellépése után egyszerre tizenkét verse jelenik meg a „vezető” folyóiratban, a Csillagban.

1953-54-ben az Irodalmi Újságnál dolgozik.

1955-56-ban, amikor az Uj Hang versrovat vezetőjeként Juhász Ferenc és Nagy László verseit gondozza, dőbben rá igazán, hogy verseikben társadalmi és lírai „atomrobbanás” zajlik. És ekkor jön 1956! Huszonhat éves. Az Írószövetség és az Értelmiség Forradalmi Bizottságának összekötője. A kádári berendezkedés első hónapjaiban többek között emiatt hallgatják ki a Gyorskocsi utcában.

A hatvanas évek közepétől írja a magyar néphagyományról szóló gondolkodást alapjaiban megújító esszéit.

Sokat foglalkozik a magyarság, benne először Erdély és a csángóság létének, veszélyeztetettségének feltárásával, bemutatásával.

Kulcsérdemei voltak az 1985-ös monorierdei találkozó létrejöttében.

Az MDF alapító atyái között az első sorban van a helye. Amerikai útja miatt az 1987-es lakiteleki zászlóbontáson nem vehetett részt, de a nyomtatásban megjelent jegyzőkönyvhöz ő írja az előszót.

1988-ban elindul a két hetente megjelenő folyóirat, a Hitel, amelynek 1992-ig a szerkesztő-bizottsági elnöke, majd a havi folyóirat főszerkesztője. Felkérésére hozták létre a Duna Televíziót, s ekkor dolgozza ki a „mozaiknemzet” összetartásának koncepcióját.

Lelki és egyre inkább jelentkező egészségi krízisében sem tette le végleg a tollat. A közéletéről sem mondott le egészen.

A kiadók egy része gyűjteményes kötetek sorával biztatta őt az állandó jelenlétre. Utolsó négy versét 2010-ben és '11-ben írta.

A soha nem szűnő megsejtéseivel, kimagasló munkásságával elévülhetetlen érdemeket szerzett. 2016. szeptember 12-én hunyt el.